

Говор Слободана Г. Марковића на комеморацији поводом смрти Александра Тијанића

Поштована гђо Тијанић,

Уважени чланови породице Тијанић,

Поштовани господине први потпредседнице Владе Србије,

Поштовани господине председнице Републике Српске,

Уважени представници Града Београда,

Ваше преосвештенство,

Ваше екселенције,

Данас смо се окупили да одамо пошту великом новинару, убедљивом полемичару и утемељивачу јавног сервиса Србије Александру Тијанићу. О његовом доприносу новинарској професији у бившој Југославији и Србији најбоље сведочанство су коментари које смо чули у претходна два дана не само у Србији већ и у региону.

У име Управног одбора РТС желим да изразим нашу захвалност на огромним напорима које је Александар Тијанић као генерални директор улагао до последњег тренутка да сачува програмску независност Јавног сервиса и обезбеди његово несметано функционисање. Када је постао директор РТС наследио је установу која је била пред гашењем или свођењем на малу телевизију без утицаја. Себи је поставио за циљ наизглед назамислив задатак: да успостави телевизију која ће бити независна од прохтева власти, која ће бити квалитетна и при томе најгледанија. Ово је постала његова животна мисија. Оно што га чини изузетним појединцем је да је ову визију успео да преточи у стварност. У претходних седам година први програм Јавног сервиса Србије био је најгледанија телевизија у држави. Упркос разним облицима притисака Јавни сервис успео је да сачува независност у програмском погледу пре свега залагањем свог директора. Коначно, гледаност јавног сервиса била је производ умешности и искуства Александра Тијанића да готово непогрешиво оцени шта је оно што српска публика може да прихвати.

Како је овај наизглед немогућ задатак квалитетног и гледаног Јавног сервиса остварен? Постигнут је уз велику умешност генералног директора који је поседовао дуго и завидно искуство и познавање југословенске и српске политичке сцене, али и југословенског и српског друштва и њихових стремљења. Као савременик и учесник у кључним догађајима и кампањама знао је да масовни медији могу да подстакну озбиљне друштвене девијације и да наруше равнотежу којој свако друштво тежи. Зато је недавно с правом приметио: „Без доброг јавног сервиса Србија је умоболна држава.“

Припало му је у задатак, који је он претворио у мисију, да утемељује Јавни сервис у друштву које је на европском врху по постотку неписмених, а на европском дну по броју прочитаних књига по становнику. Био је итекако свестан оваквих показатеља. Стога је знао да је борба за јавни сервис борба за нормалну и европску Србију, ону Србију која је у стању да издржи трку са изазовима савремених технологија, која је у стању да ухвати корак са развијеним европским земљама. У овом смислу био је истински и модерни патриота јер је желео успешнију, паметнију и модернију Србију.

Српска јавност Александра Тијанића препознаје као оштрог и умешног полемичара који никоме није остао дужан, али није имала прилике да га упозна и у другим његовим инкарнацијама: као човека који се лично заложио за готово сваку хуманитарну акцију која је предузимана у РТС, или као човека који је упорно и доследно бранио независност, професионализам и интегритет новинара запослених на РТС-у. Зато јер је био и сам врхунски новинар, он је увек доследно бранио екипу коју је предводио на чему му треба одати посебно признање.

Уважавања постигнућа Александра Тијанића као утемељивача и градитеља Јавног сервиса Србије долазила су више из иностранства него из земље. У разговорима с представницима страних асоцијација приметио сам признање, али и неверицу како је уопште овако успешан јавни сервис могућ у Србији. У извештајима Европске уније емitera РТС је означен као један од најуспешнијих јавних сервиса у Југоисточној Европи. Последњих месеци почеле су да стижу на адресу РТС-а молбе других јавних сервиса из региона да обаве студијске посете јавном сервису Србије. Веће признање од овог податка није потребно.

Александар Тијанић је успео да при готово сталној бури сачува брод РТС-а и остави га наледницима. Приметио је да ће судбина РТС-а изгледати онако како политичка елита буде видела Србију. Додао бих да ће зависти и од тога како културна јавност Србије буде прихватила или одбацила потребу да Србија има успешан и утицајан јавни сервис.

У тако богатој каријери коју је имао Александар Тијанић свакако да има много догађаја и подухвата које вреди истаћи. Али, његово главно дело остаје Јавни сервис Србије. Да ли ће Јавни сервис опстати у капицитету за који се с муком изборио Александар Тијанић или ће бити сведен на узгредну телевизијску станицу која ће да задовољи демократски декор зависи од саме Србије. Да парафразирам самог утемељивача: да ли ће Србија имати јавни сервис зависи од ње саме, од жеље политичке и културне елите да имају или немају нормалну Србију.

У име Управног одбора могу на крају са захвалношћу да кажем: Хвалу му на озбиљном, квалитетном и гледаном Јавном сервису који је оставио српском друштву.